

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש
פרשת אחרי-קדושים

הגיליון השבועי לכל יהודי 904

ט' באייר התשס"ד
(30.4.04)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

הכנות לתהלוכות

צעירי-חב"ד עוסקים בימים האלה בהיערכות תהלוכות הילדים המסורתיות של ל"ג בעומר, שבהן יופגנו אחדות העם והזיקה הבסיסית של כל ילד יהודי לעם-ישראל ולתורת ישראל. התהלוכות יאובטחו על-ידי המשטרה, ויבטאו את העוצמה הרוחנית של עם-ישראל. מרכז צעירי-חב"ד מכין את כל הדרוש לתהלוכות, ובכלל זה שי מיוחד לכל ילד — ספרון חדש של סיפורי צדיקים. התהלוכה הגדולה ביותר תהיה בע"ה בירושלים, ובה ישתתפו יותר מעשרת-אלפים לדי תלמודי-התורה מכל רחבי העיר.

ועידת רבנים

השבוע מתקיימת במוסקוה ועידת הרבנים השלישית של רבני חבר-המדינות, בהשתתפות רבנים אורחים ומומחים הלכתיים שבאו מהארץ. הוועידה מאורגנת על-ידי הרבנות הראשית ברוסיה, בראשות הרב ברל לזר, ומשתתפים בה יותר ממאה רבנים. ביום ראשון סירו הרבנים האורחים משישראל במוסדות חב"ד במוסקוה והביעו התפעלות מפרירת היהדות במקום שסימל בעבר את דיכוי האמונה היהודית.

רבי עקיבא והשוודים

מבית נועם הפקות הופיע: רבי עקיבא והשוודים — קלטת וידאו או תקליטור לצפייה במחשב של הסיפור הידוע על רבי עקיבא, שממחיש כי כל מה שהקב"ה עושה — לטובה הוא עושה. כמו-כן הופיעה מטעם תאטרון המחז"ל הפקה חינוכית בנושא לימוד זכות — הפלא ופלא, קלטת ותקליטור לגיל הרך. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

יושלים ת"א חיפה באר-שבע אילת ניר-זרק						
כניסת השבת	6:43	6:50	6:51	7:00	6:53	7:33
צאת השבת	7:59	8:01	8:02	8:00	7:56	8:36

פרקי אבות: פרק ג

פקס: 03-9606169

אינטרנט: www.chabad.org.il

דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אלה החיים שלנו, לא פוליטיקה

ההכרעה שתתקבל ביום ראשון הקרוב גורלית מאין-כמותה לא רק לשמונת-אלפים היהודים תושבי החבל, אלא לכל אחד ואחת מאיתנו. האם ננצח את הטרור או נחילו לו הישג שלא חלם עליו

כי אי-אפשר לנצח טרור, עובדה היא שבלי שום תהליך מדיני הוכרע הטרור. מלחמה עקשנית ונחושה נגד המחבלים ושלוחיהם הניבה פרי בדמות תחושת הביטחון שחזרה לערי ישראל, ירידה דרסטית במספר הפיגועים, פריחה בכלכלה, ושיבה למהלך חיים נורמלי.

כל זה עלול לרדת לטמיון ברגע אחד. נכון לעכשיו המחבלים והציבור התומך בהם מרגישים מובסים. הם לא השיגו שום הישג במעשי הטרור והרצח, אלא בדיוק ההפך. אבל אם תתבצע תכנית הפינוי והבריחה מגוש קטיף — הם ישתוללו מרוב שמחה ותחושת הצלחה. הם-עצמם לא פיללו למנוסה כזאת שלנו ולנטישת חבל ארץ פורץ ומשגשג. מחירה של השמחה הזאת עלול להיות בעל משמעות גורלית לכל אחד ואחת מאיתנו!

לחשוב בהיגיון בריא

אומרים אנשים: ראש-הממשלה לא מבין את זה? ואנו נשיב בשאלה: וראש-הממשלה המנוח רבין לא הבין מה יהיו תוצאותיו של הסכם אוסלו? גם הוא היה 'מ'ר ביטחון'. כן, מנהיגים פוליטיים עלולים להיכנע למערכות לחצים חיצוניות ופנימיות, להתפתות להניע תהליכים מדיניים ולהופיע בטקסים חגיגיים, עד שהם מאבדים את ההיגיון הבריא. עובדה היא שאוסלו לא הביא שלום וביטחון, אלא גל טרור ושפיכות-דמים שלא ידענו כמותו.

זה יתרונו של הציבור. הוא אינו שבו במעגל הלחצים והאינטרסים הפוליטיים. הוא יכול לשקול לגופו של עניין. והוא שואל את עצמו: למה להרוס עשרים ואחד יישובים פורחים, חקלאות משגשגת?! למה לגרש מבתיהם יהודים שחיים שם כבר שלושים שנה והולידו שם נכדים?! למה לתת לחמאס ולג'יהאד לרקוד על הגגות ולהעלות באש את בתי-הכנסת הנטושים (היורל-אתהיה?! למה לתת 'רוח גבית' (כלשון הרמטכ"ל) לטרור?!

ומכאן המסקנה: מצביעים נגד התכנית! הודפים את הסכנה!

יום ראשון הקרוב אמורים כמאתיים אלף מתפקדי הליכוד לקבל או לדחות את תכנית העקירה והחורבן של חבל קטיף. זו הכרעה גורלית מאין-כמותה לא רק לשמונת-אלפים היהודים תושבי החבל, אלא לכל אחד ואחת מאיתנו. על-כן צורם מאוד לגלות כי חלק לא-מבוטל ממאבק התעמולה מתרכז בפוליטיקה מפלגתית עלובה ובמאבקי-כוח בין מחנות.

אנחנו רוצים להאמין כי ציבור המתפקדים, שלא כעסקני המפלגות, לא יניח לשיקולים הפוליטיים והמחנאיים להסיח את דעתו מהשאלות החשובות באמת, ויפיק מעצמו את הכוח לדחות נבחישות את התכנית האומללה, הלא-יהודית, לא-אנושית, והמסוכנת כל-כך.

אוסלו במהדורה שנייה

הביטו וראו כיצד אנו נוטים לחזור שוב ושוב על אותה שגיאה. פורץ גל טרור ואלימות נגדנו. הטרור גובה מאיתנו מחיר יקר של קרבות הי"ד, פצועים ונפגעים. כוחות הביטחון מוסרים את נפשם למאבק במחבלים. בעבודת-נמלים שאין לתארה הם רודפים את המרצחים, מחסלים אותם, לוכדים אותם ומדוברים אט-אט את הטרור. ואז, כשאנו עומדים ממש על סף הניצחון וההכרעה, בא מישהו מלמעלה, בועט בדלי החלב המלא והופך את הקערה על פיה.

זה בדיוק מה שקרה בהסכם אוסלו. שש שנים אחרי פרוץ ה'אינתיפאדה' היא דוכאה למעשה. השקט חזר לכבישי יש"ע והביטחון שב לרחובותינו. ואז, בדיוק בנקודת ההכרעה, באו חכמי אוסלו, שפכו חבית בנוזן על הגחלים העמומות של האינתיפאדה הדועכת והלהיטו אותה מחדש. בדיוק בנקודה שערביי יש"ע חשו כי נכשלו במאבקם, באנו אנחנו והענקנו להם ניצחון כביר. את המחיר שילמו מאות יהודים הי"ד, שנרצחו בפיגועי הרצח שהתגברו אחרי אוסלו, ואלפי פצועים.

הונה אותו תסריט שב ונשנה. אחרי שלוש שנים וחצי של מאבק קשה בטרור, הגענו בחסדי ה' להצלחה במאבק. בניגוד לכל ה'חכמים' שטענו

לראות את התכלית

ומטרתו. לכן הוא ראה את אשתו כפי שהדברים נראים מצד התכלית והמטרה – "ביתו", בית יהודי שבו גדל הדור הבא.

דרגתו של הכוהן הגדול

לזה רומזת התורה באומרה שביום-הכיפורים צריך הכוהן הגדול לכפר "בעדו ובעד ביתו". אין הכוונה ללמדנו רק את הדין שעליו להיות נשוי, אלא שהוא צריך לעמוד בדרגה רוחנית גבוהה כל-כך, שהוא רואה בכל דבר את תכליתו ומטרתו, וממילא הוא רואה את אשתו כ"ביתו".

ביום-הכיפורים נדרש הכוהן הגדול להתעלות לשלמות העליונה ביותר, עד שאין הוא רואה את הדברים שבעולם כפי שהם נראים לעינינו, אלא מנקודת-המבט של התכלית האלוקית שבהם. כשהוא עצמו עומד בדרגה רוחנית זו, ביכולתו לכפר על עם-ישראל ולהביא להם את הברכה האלוקית לשנת שפע וברכה.

(לקוטי שיחות כרך יז, עמ' 172)

המיוחדת של האישה, בהיותה "ביתו".

הדבר יובן על-פי מאמרו של ר' יוסי: "מימי לא קריתי לאשתי – אשתי... אלא לאשתי – ביתי". מפרש רש"י, שר' יוסי היה קורא לאשתו "ביתי" משום "שהיא עיקר של בית". מאמר זה נאמר בהמשך לשורה של דרכי-התנהגות טובות וזהירויות של ר' יוסי. במה באה לידי ביטוי המעלה המיוחדת של דרך זו, לקרוא לאישה "ביתי"?

הייעוד האלוקי

דרכו זו של ר' יוסי מעידה על נקודת-המבט המיוחדת שלו. הוא ראה בכל דבר בעולם את תכליתו ומטרת בריאתו. לא זו בלבד שראה שיש בעל-בית לבריאה, ושהעולם כולו נועד לשמש את הבורא – הוא ראה מלכתחילה בכל דבר בבריאה את ייעודו האלוקי.

מנקודת-מבט זו הוא ראה את אשתו כ"ביתו". כל מטרת הנישואין היא להקים בית בישראל ולבנות דור חדש. בעיניו לא הייתה שום הפרדה בין מהותו של דבר ובין תכליתו

פרשת אחרי מתארת התורה את סדר עבודתו של הכוהן הגדול ביום-הכיפורים. אחת מעבודותיו היא הקרבת קרבן חטאת, ועל זה נאמר: "וכיפר בעדו ובעד ביתו". מה הכוונה "ביתו"? מפרשים חז"ל: "ביתו – זו אשתו". מכאן נלמדת הלכה שהכוהן הגדול שעובד בבית-המקדש ביום-הכיפורים חייב להיות נשוי.

הלכה זו דורשת הסבר: יום-הכיפורים הוא יום קדוש ביותר. הכוהן הגדול היה צריך להתכונן לקראת יום זה על-ידי פרישות והיטהרות מיוחדת. שבעה ימים לפני יום-הכיפורים היה עליו להיות פרוש מביתו, כדי להתעלות בטהרה ובקדושה. מדוע אפוא יש הכרח שיהיה נשוי דווקא?

עיקר הבית

כמו-כן נדרש הסבר מדוע אשתו של הכוהן הגדול מכונה בפסוק "ביתו" ולא בפשטות – "אשתו"? מכאן שהתורה באה ללמדנו לא רק את עצם הדין שהכוהן הגדול היה צריך להיות נשוי, אלא שהדבר קשור למעלה

מן המעייין

נושא השבוע: להיות קדושים

ולא תשקרו" – זה מה שנדרש מאדם כדי שיהיה ראוי לתואר 'קדוש'.

(חמש ידות)

אמרת השבוע שלא יצחקו

רבי מאיר מקוברין היה מקבל באהבה גם פגיעות שפגעו בו, ולא היה נוקם ונוטר. שאלוהו: הלוא אמרו חז"ל שתלמיד-החכם צריך לנקום ולנטור כנחש?

השיב להם: "שוו בנפשכם שאנקום ואנטור, וכשאגיע לעולם-האמת וישאלוני מדוע נקמתי, אשיב שתלמיד-החכם אני – מיד יפרצו הכול בצחוק: עוד תלמיד-החכם שכזה. אבל אם לא אנקום ואנטור וישאלוני בבית-דין של מעלה מדוע לא נקמתי ונטרתי, ואשיב שלא ידעתי כי תלמיד-החכם אני – יגידו מה שיגידו, אבל לא יצחקו לי..."

קדושה בדברים המותרים

גם דברים מותרים, אם האדם עושה אותם להנאתו, הם בגדר רע גמור. נדרש מאיתנו לקיים "קדש עצמך במותר לך". יש להכניס קדושה בדברים המותרים, שתהיה בהם התכלית של תורה ומצוות, יראת-שמים ומידות טובות.

(היום יום)

ישראל מובדלים

התורה מצווה על אדם מישראל להיות מובדל מענייני העולם, כי ישראל מובדלים הם מכל העמים אשר על-פני האדמה. במה הדבר מתבטא? אומרת התורה "קדושים תהיו", "קדושים" – לשון רבים, רמז לשתי בחינות 'קדוש' – עמוד התורה ועמוד המצווה.

(ספר המאמרים תש"ט)

הדרך לקדושה

כדי להגיע למדרגת 'קדושים' אין נדרשים מעשים יוצאים מגדר הרגיל. מה שנדרש הוא כהמשך הכתובים: "איש אמו ואביו תיראו, ואת שבתותי תשמרו. לא תגנובו ולא תכחשו..."

קדושים ולא פרושים

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם" (ויקרא יט, ב). היו קדושים אבל לא פרושים מן העולם. "כי קדוש אני" – יידמה היצור ליוצרו: אף אני קדוש ואף-על-פי-כן אני מתעסק עם כולם.

(כתב סופר)

זכות ההתאחדות

פרשה זו נאמרה ב'הקהל' (רש"י). יש בזה רמז, שעל-ידי ההתאחדות עם כלל-ישראל זוכים לקדושה. זהו שונאמר (דברים כג, טו): "כי ה' אלוהיך מתהלך בקרב מחנךך" – ה' נמצא כאשר המחנה הוא בלשון יחיד, שלם ומאוחד.

(שפת-אמת)

קדושה בתוך הבריות

מכיוון שפרשה זו נאמרה ב'הקהל' אנו למדים שהתורה אינה תובעת קדושה של התבדלות ונזירות, אלא אדרבה, קדושה ב'הקהל', כאשר עם הקדושה מעורבים עם הבריות ונמצאים בתוך קהל ועדה.

(חתם-סופר)

הבטחה לחמישים שנה

הגאון רבי שמואל סלנט, רבה של ירושלים, פסע באטיות מביתו אל מקום החתונה, שבה הוזמן לערוך את 'סידור הקידושין'. הוא כבר היה זקן מאוד, ההליכה הייתה קשה עליו, ובכל-זאת עשה את המאמץ. למקורביו, אשר ניסו בעדינות להניאו מכן, אמר: "אין לי ברירה, כבר הבטחתי זאת לטב החתן לפני יותר מחמישים שנה..."

למה התכוון רבי שמואל? ובכן, מעשה שהיה כך היה:

בעיר לומז'ה התגורר יהודי תלמיד-חכם ועשיר, ר' דוד טוביה שמו. ביתו של ר' דוד היה פתוח לפני כל עני ומך. שמו הטוב הלך לפניו ונתקיימו בו 'תורה וגדולה על שולחן אחד'. בכל-זאת היה דבר שהעיב את שמחת חייהם של ר' דוד וזוגתו – כבר חלפו כמה שנים מאז התחתנו ועדיין לא זכו להיפקד בבנים.

יום אחד הציע ר' דוד לאשתו לעלות ולהשתקע בארץ-ישראל. "אולי בזכות מצווה זו ניוושע. נוסף על כך, הרי כבר נאמר 'משנה מקום – משנה מזל'", אמר. אמנם כך עשו. מכרו את רכושם, צררו כמה תרמילים ויצאו לדרך הקשה והמסוכנת. עם הגיעם ארצה, לאחר תלאות לא-מעטות, שמו בני-הזוג את פעמיהם לירושלים והשתקעו בדירה צנועה בתוך ירושלים העתיקה. גם בירושלים הוסיף ר' דוד לתת מכספו לעניים, וביתו היה פתוח לכל נזקק ומרנפש.

עברו עוד כמה שנים ור' דוד ורעייתו עדיין לא נפקדו בילדים. הם אימצו להם לבן את הנער לייבל'ה, שהיה יתום משני הוריו. בני-הזוג נהגו בו רוך ואהבה, כאילו היה בנם הטבעי, בשר מבשרם. לימדוהו תורה וחינכוהו במסירות, ולייבל'ה היה להם למשיב-נפש.

על-אף כל זאת עדיין השתקקו ר' דוד וזוגתו לילדים משלהם. כשחלפו עשר שנים מיום בואם לירושלים, החליטו בני-הזוג לפנות לבית-דינו של רבי שמואל סלנט ולהתגרש. רבי שמואל היה אז אברך צעיר, כבן עשרים וחמש, אולם שמו כבר הלך לפניו והכול נהגו בו כבוד גדול. כשהיו באים לפני רבי שמואל בני-זוג

ישות – סיבת המריבה

בעולם החסידי, אין דבר חמור משנאת ישראל. כל-כולה של החסידות היא האבת-ישראל לכל יהודי, וקל-יומור הימנעות משנאה ליהודי כלשהו. במיוחד היו מקפידים על כל דבר שיכול להתפרש כהפך האהבה בין חסידים.

"כך אדמו"ר הרשב"ב מליובאוויטש אמר בשנת תרנ"ט מאמר חסידות מיוחד שנפתח בפסוק "החלצו מאתכם", ובו הוא מסביר בהרחבה את מהותם וסיבותיהם של פירוד הלבבות ושנאת-החינם והדרך לתקנם. הדבר שגורם לו לומר ולכתוב מאמר זה היה אירוע שקרה בהתוועדות חסידית. ישבו חסידים עם הרבי, ואחד החסידים ביקש למזוג לחברו 'משקה' לתוך כוס שקודם-לכן שטה ממנה מישהו אחר. הלה לקח את הכוס, שטפה ורק לאחר מכן שטה ממנה. הרבי הקפיד על כך, ובעקבות זאת אמר את המאמר 'החלצו'.

מחלוקות 'לשם שמים'

באותו מאמר אומר הרבי, כי שנאת-חינם פירושה, שהאחד שונא את חברו סתם כך, בלא סיבה אמיתית. לפעמים הוא ממציא טענה כלשהי שבגללה הוא שונא, אבל אין זה אלא תירוץ שנועד להצדיק את השנאה. הסיבה האמיתית היא – הרגשת ישותו, שאינה נותנת מקום לזולת. הוא חשוב בעיני עצמו, והזולת ממעט את מציאותו, ומכאן נובעת השנאה לזולת.

עוד הוא אומר שם, ששנאת-חינם נפוצה ביותר דווקא בקרב עובדי ה'. כל אחד ואחד בונה במה לעצמו, בתורה ובעבודה, על-פי דעתו ושכלו דווקא, והאחד אינו מוכן להתאחד ולהתחבר עם רעהו. איש-איש מבטל את הטוב שבעבודת חברו. אם הוא מוצא בחברו חסרון, הוא משתדל להגדילו ולהרחיבו עשרת מונים (אף אם החיסרון אינו אלא חיצוני, שאינו נוגע לעצם עבודתו של הזולת). התנהגות זו מעידה, שהוא שונא את חברו בליבו ואינו חפץ כלל בטובתו. ומה הסיבה לשנאה זו? ישותו והרגשת עצמותו.

באחת מאיגרותיו של רבנו הזקן בעל התניא נאמר: "אין שלום יוצא מתוך מריבה, ובפרט ממחלוקת לשם שמים. רוב הצרות והתלאות נולדות ממחלוקת לשם שמים, הרחמן יצילנו ממנה". ובנו, רבי דובער, 'האדמו"ר האמצעי', כותב: "כמה קשה המחלוקת! עד אבדן תאכל ממש, ברוחניות ובגשמיות".

מיעוט השפע וריבוי השפע

תורת החסידות מסבירה, שהסיבה העיקרית למחלוקת ולפירוד הלבבות היא – "רוח עוועים, רוח רעה של מחלוקת שנכנסת בלב האדם. נדמה לו שלב חברו אינו עמו, וכמה שיצק החבר שלא-כן הדבר, לא יאמין לו, ולא יועיל כל הסבר של חברו, ויחשוב עליו רעה תמיד, עד שגם חברו ידמה שהוא שונאו. וכל זה אינו אלא דמיונות בעלמא, שמעולם לא עלה בלב חברו שום רע עליו. וראיה לדבר, שכעבור זמן רב תכלה השנאה, ואז יכירו ויראו שכל הדבר היה שקר מעיקרו. לפעמים הסיבה לרוח רעה זו היא מיעוט השפע, מצור ומצוק. מפני קטנות-הדעת, יבלבלו זה את זה ואיש בשר זרועו יאכלו. ולפעמים הסיבה היא – ריבוי השפע. האדם נהיה שמן מרוב טוב והוא בוטע מפני גסות-רוחו".

אחדות ישראל נובעת מתכונה שהחסידות מרבה להדגיש את חשיבותה – 'מוחין דגדלות'. כלומר, הרחבת הדעת. אדם שיש לו מוח רחב, מסוגל לסבול גם דבר הפוך, המנוגד לטבעו, וכן יכול לסבול כשמקניטים אותו וכדומה. בגלל רוחב שכלו ודעתו אין הדבר ההפוך או ההקנטה תופסים מקום אצלו, שכן במקום רחב דיו – יש מקום גם לשני הפכים. אך מי שהוא בעל 'קטנות-הדעת', אינו יכול לסבול דבר שמתנגד לו, וכל-שכן כשיקניטוהו וכדומה. מבחינה זו הוא כמו תינוק. קטנות הדעת אינה סובלת שני הפכים. מחלוקת באה ממוחין דקטנות. אחדות – ממוחין דגדלות.

המבקשים להתגרש, היה משהה את הדבר בתואנות שונות, ובינתיים משוחח עם בני-הזוג ומשתדל להשכיח ביניהם שלום. ברוב המקרים היה גם מצליח בכך, בזכות פיקחותו העצומה ונועם דיבורו.

כשבאו ר' דוד ואשתו אל רבי שמואל, שאלם לסיבת הרצון לפרק את ברית הנישואין. סיפרו לו השניים על הפצץ בפרייבטן משלהם, משאת-נפש שלא נתממשה כל שנות נישואיהם. "לכו לביתכם ושובו לכאן בעוד שבועיים", אמר

להם רבי שמואל. חלפו שבועיים והזוג לא הופיע אצל רבי שמואל. רק לאחר שישה חודשים באו שוב אל בית-הדין וביקשו להסדיר להם גט. "מדוע התמהמהתם זמן רב כל-כך?", תהה רבי שמואל.

"במהלך השבועיים שנתבקשנו להמתין חלטה אשתי במחלה מסוכנת ולא רציתי לגרשה בימי מחלתה", הסביר ר' דוד.

רבי שמואל עדיין לא היה שלם עם מעשה הגירושין וחיפש דרך לעכב את הדבר עוד. "האם הנער היתום לייבל'ה, שאימצתם לבן, עדיין בביתכם?", שאל לפתע.

ר' דוד השיב בחיוב. הוסיף רבי שמואל לשאול: "מה יהיה אפוא גורלו של הנער היתום לאחר שתפרדו?".

"גם אז לא אטוש את הנער ואחזיקנו בביתי כאילו היה בני", ענה ר' דוד ללא שהייה.

"האם תואיל לתת לי 'תקיעת-כף' על כך?", שאל רבי שמואל.

מיד הושיט ר' דוד את ידו לרבי שמואל ובתקיעת-כף נאמנה הבטיח לו להמשיך באימוץ הנער היתום גם לאחר שיתגרש ויינשא שנית.

אצילות-דוחו של ר' דוד ריגשה מאוד את רבי שמואל. הוא פנה אל ר' דוד ואמר: "אם-כן, לכו לשלום לביתכם ומבטיח אני לכם כי למועד הזה בשנה הבאה תחבקו בן זכר!".

דבריו שופעי הביטחון של רבי שמואל נסכו אושר רב בליבם של בני-הזוג. הם היו בטוחים בכל ליבם כי ברכתו אכן תתקיים.

ואכן, כעבור שנה שב ר' דוד אל רבי שמואל ובישר לו כי אשתו ילדה בן במזל-טוב, והוא מזמינו להיות הסנדק בברית-המילה.

דבר ברכתו של רבי שמואל היה לשיחה בפי כל יהודי ירושלים, שכן, כאמור, רבי שמואל היה אז אברך צעיר למדי והכול ראו בכך אות ומופת.

לאחר הברית ביקש ר' דוד מרבי שמואל שיבטיחונו להיות גם 'מסדר הקידושין' של בנו שזה עתה נימול. נענע רבי שמואל בראשו ואמר, "אמן". ר' דוד לא הרפה ומיד הוסיף: "וגם של בנו!". נתהרר רבי שמואל קלות ולאחר מכן שב ונענע בראשו בעוד שפתיו ממלמלות "כן יהי רצון".

לאחר שסיפר ר' שמואל למלווי את עיקרי המעשה, סיכם ואמר: "הנה כ-יכן, כבר נתתי את מילתי לסבא, ר' דוד, לפני למעלה מיובל שנים, ולא אוכל להפר את דברי".

נציפייה לנאורה כל שם חביב שנקרא לקב"ה, בו בשם קרא את ישראל. נקרא קדוש – ונקראו ישראל קדושים. ואף לעתיד לבוא, כל אחד ואחד (מישראל) – קדוש ייאמר לו!" (ילקוט שמעוני, ירימה רמז טסו)

המאבק היהודי על טוהר השלטון

מכירת חזיר בראש חוצות ותשדירים הפוגעים ברגשות הציבור הדתי, השתתפו בתביעות שעניינן 'מחסור בציוד-חירום בבתי-חולים', 'גובה אגרות בתי-המשפט בתביעות מנהליות' ועוד.

הכשרה למשגיחים

עוד תחום שהתנועה פעולת בו – שקיפות וקביעת תקנים ראויים במערכת שירותי הדת. בעצם ימים אלו מתבררת תביעה שהגישה התנועה בדבר הצורך להכשיר משגיחי כשרות לתפקידם. כמו-כן הם תובעים למנוע יחסי-גומלין כלכליים בין משגיחי הכשרות לבתי-העסק, במערכת הכשרות של הרבנות הראשית לישראל. תביעה נוספת של התנועה, לחייב רבני ערים לחתום את שמם על תעודות הכשרות (כדי להגביר את תחושת אחריותם) – כבר נתקבלה על-ידי היועץ המשפטי לממשלה לשעבר.

"אסור להשלים עם המוסכמה שרק אנשי שמאל חילוניים אמורים על טוהר השלטון ועל צדק חברתי. עניינים אלה הם בנפשו של כל יהודי. אם הדרך להשיג זאת היא בבית-המשפט – כך נעשה", אומר איזנברג.

איזנברג בבית-המשפט: 'עניינים שכבש כל יהודי'

עמר לרבה של תל-אביב (כיום הראשון לציון) והרב ישראל וייס לרב הצבאי הראשי.

לא גוף סקטוריאלי

"כדי לשנות דברים במדינה חייבים לפעול גם בערוץ המשפטי", אומר איזנברג. לדבריו, 'התנועה להגיינות שלטונית' שמה לה מטרה לסייע לקבוצות מיעוט. הוא אינו מגדירה את התנועה כעוסקת בענייני הציבור החרדי, משום ש"בעצם הגדרתך כגוף סקטוריאלי כבר הפסדת במערכה".

ואכן, איזנברג וחבריו חתומים על מגוון תביעות בנושאים שאינם מוגדרים דתיים. לצד מאבקים נגד

שופטי בג"ץ כבר התרגלו לדמותו של מרדכי איזנברג במסדרונות בית-המשפט העליון. חרדי מבני-ברק, בלי הכשרה משפטית פורמלית, התובע פעם אחר פעם גורמים שלטוניים וציבוריים – וזוכה בתביעות לא-מעטות.

רק בשבוע שעבר זכה איזנברג בתביעה שהגיש (עם עותרים נוספים) נגד ניתוק מים לצרכנים שלא שילמו מיסים. בהחלטה תקדימית של בית-המשפט נקבע כי: א) אין לקשור בין אי-תשלום ארנונה לבין אספקת מים; ב) על הרשות להתחשב במצבו הכלכלי של הצרכן קודם ההחלטה על אספקת מים לביתו; ג) בכל מקרה תחויב הרשות לספק לצרכן כמות הכרחית של מים, על-פי מספר הנפשות שבבית.

מי ראוי לפרס

תביעה אחרת, שאיזנברג חבר לה כעותר ציבורי, הייתה בעניין 'פרס ישראל' לתומרקין. אמנם בית-המשפט לא שלל את הפרס, אך בעקבות התביעה החליטה שרת החינוך לתקן כי מכאן ולהבא ייבדק גם התיבט האישי והמוסרי (לא רק המקצועי) של מקבל הפרס.

איזנברג (52) הוא המייסד והכוח המניע של 'התנועה להגיינות שלטונית'. חברים בה משפטנים (ביניהם הרב, עוה"ד לשעבר וההיסטוריון הנודע בערל וויין) וסתם 'אנשים שאכפת להם', רובם חרדים. הוא יליד ליטא, עלה ארצה בגיל שש, בוגר ישיבת איתרי, למד הנדסת בניין בטכניון, ועד לפני כמה שנים עסק בפיקות על בנייה. שני מקרים עוררו אותו ואת חבריו לפעולה: הסחבת שנקטו צה"ל ועיריית תל-אביב בעניין מינוי רבנים ראשיים. בעקבות העתירות שהגיש התקיימו בחירות ובסופן נבחרו הרב שלמה

קבוצת גפן - המבטחת המורשת של הציבור הדתי
ביטוח רכב במחיר הטוב ביותר במדינה
 12 תשלומים ללא ריבית
 שרות אישוי 24 שעות ביממה
 הביטוח יהודי לציבור הדתי
מאמינים בביטוח כהלכה
1800-39-33-39

רשת גני חבי"ד
להתחיל את החיים
ברגל ימין
מאות גני-ילדים מעולים, בכל רחבי הארץ, ממתנינים לילדיכם
מוקד ארצי (24 שעות ביממה):
1700 700 358

פִּינֵת הַהֲלָכָה

מאת הרב יוסף גיזנבורג, רב אזורי עומר

גידול חיות-מחמד

שאלה: ילדה שואלת: אני אוהבת חיות, ורוצה לגדל כלב. מה ההלכה אומרת על גידול בעלי-חיים בכלל וכלבים בפרט?

תשובה: חז"ל אסרו לגדל כלב הנובח על אנשים ומפחידים (רק לצורכי ביטחון מותר לגדלו, ואז חובה לקושרו ביום ולהתירו רק בלילה. ואם הוא עלול לנשוך – יש להחזיקו תמיד קשור היטב). בכלבים קטנים, שאינם מפחידים, אין איסור.

על-פי ההלכה אין איסור לשחק בבעלי-חיים, אלא שיש לקיים את ההלכות הקשורות בהם, כגון:

* לא לצערים (אלא לצורך תועלת לאדם, וגם אז לא באכזריות).

* להאכילם בזמן (ועוד קודם שאנחנו אוכלים).

* לא לטלטלם בשבת (משום איסור 'מוקצה'. אך מותר להוליכם כשהם הולכים מעצמם, ולאחוז

בקצה החבל שהם קשורים בו).

עם זה, מבחינה חינוכית נמנעו יהודים בדרך-כלל מלגדל חיות-מחמד שאינן טהורות. הרבי מליובאוויטש קרא להימנע בכלל מלתת לילדים ספרים וצעצועים שיש בהם דמויות של חיות לא-כשרות, מכיוון שכל דבר שהאדם רואה נחקק היטב במחשבתו ומשפיע מאוד על נשמתו, ובמיוחד אצל ילדי ישראל שבגיל החינוך.

מובן שכאשר לומדים על הכשרות, או על תכונות בעלי-החיים שעלינו ללמוד מהם, כגון "הווי עוז כנמר, קל כנשר, רץ כצבי וגיבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים"; או כשלומדים על טבע בעלי-חיים למיניהם, ומבקרים בגן-חיות אין סיבה להימנע מכך.

מקורות: אבות פ"ה מ"כ. טושי"ע או"ח קס"ו, שה"ט, שח"ל"ט. חו"מ סי' תט, ונו"כ. רמ"א אה"ע סו"ס ה, ונו"כ. שו"ת שאילת יעבץ ח"א, יז. שערי הלקה ומונה, כרך ג עמ' רכב.

תיקון לגיליון הקודם: על-פי דעת אדמו"ר הזקן (תפס"ט), הנשאל החל מ'פלגיהמנחה' (בימים אלו: 18:00 בערך): "כמה היום לספירה?", ייזרר לכתחילה לענות: "אתמול היה כך וכך".

"שולחן שבת" עושה לכם שבת אחרת

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ולא תוספת דמי משלוח): 'יודאיקה', 1-700-704120

